ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, ἱστῶμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναστάσιμα, εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς

Παρθένε Πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοὶς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας, ὅν ἐν τῷ Σπηλαίω, τέξη ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώση με, καὶ πλουτίση τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασία, πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος Χριστέ, δούλοις τῶ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἔρχη χαρίσασθαι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοὶς προσκυνούσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμούς, φύσεως καινίσαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανοήσασα, τῶ Υἱῶ ἐβόα. Τέκνον ποθεινότατον, ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον, πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύω τὴ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος βουλήματι!

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων
Ἦχος πλ. δ'
Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἁγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωήν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τὴ δρόσω τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ Πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής, ὧν ταὶς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέτου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

'ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ ἅγιοι Παίδές σου, ἐν καμίνῳ ὁ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως, ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτὴς ἔκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός, οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταὶς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τόν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Σπήλαιον εὐτρεπίζου ἡ, Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῶ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῶ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός, ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο, τῶ ὁ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, πῶς ἐνεσπάρης μοὶ; ἢ πῶς μοὶ ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κέφ. 14, 14-20)

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεὶς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερὰ ὁ Δαμασκοῦ, καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λωτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν, Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ ὁ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μέτ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ, τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν. Ευλογημένος Ἄβραμ τῶ Θεῷ τῶ Ὑψίστω, ὃς ἔκτισε τὸν ὁ οὐρανὸν καὶ τὴν γήν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοί.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κέφ. 1, 8-11, 15-17)

Ἔλιπε Μωσὴς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γήν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γήν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοὶς πατράσιν ὑμῶν, τῶ Ἀβραάμ καὶ τῶ Ἰσαὰκ καὶ τῶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῶ σπέρματι αὐτῶν μέτ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῶ ἐκείνω, λέγων οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῶ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοὶς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοὶς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῶ ἐκείνω, λέγων. Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ Κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινείς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κέφ. 10, 14-21)

Εἶπε Μωσὴς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μέτ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι, ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὅς τὶς οὐ θαυμάζει πρόσωπον, ουδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτω καὶ ὀρφανῶ καὶ χήρα, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῶ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ, αὐτὸς Καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅς τὶς ἐποίησέ σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτήν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα... Ἦχος α'

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς ἀεὶ μακαρίζονται, καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν, νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νύν... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ, ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ, ὅτι ὁ Ὢν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος β' Κυπριανοῦ

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τὴ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς, ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε τῆς νέας διαθήκης Χριστοῦ, καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ὡς διατέτακται ὄπισθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος ἤχου, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ, εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι κτλ.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἱρμὸς

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γὴν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὧς αἱ νεανιδες, τῶ Κυρίω ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται». (Δίς)

Φόβῳ σοὶ θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι καὶ διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι, τὴ γὰρ σεπτή σου καθόδω, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροί, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλίτος, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος, Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον, τοῦ νόμου καὶ οἱ Παίδές εἰσιν.

Πάλαι δεξιοῦται, θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ Ἱερὸς Ἀβραάμ, νὺν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῶ Πατρὶ καὶ θείω Πνεύματι, τοὶς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Ἀβραὰμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου, φλογὸς καμίνου δέ, οἱ θεῖοι Παῖδες ποτέ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται, διὸ νὺν τὴν Γέννησιν Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Ἀριθμῶ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν ἀθεότητα καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνω οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῶ κόσμω προϋπέφηναν.

Θεοτοκίον

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ Παρθένε ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν, τοῦ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυῒδ ἐξήνθησας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

Κανὼν Προεόρτιος

Ἦχος α' Χριστὸς γεννᾶται

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθελουσίως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὁρατὸν γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεέμ, νὺν ἀποκυῆσαι, οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Βουνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε, Προφῆται θεηγόροι χορεύσατε, Λαοὶ καὶ Ἔθνη κροτήσατε, πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμός, ἤγγικεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς κακία πλουτίζοντας, βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμου, δίχα τροπῆς, πάντες ἓν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, Ἄσατε τῷ Κυρίω πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Τῶν Πατέρων

Ὠδὴ γ' ὁ Εἱρμὸς

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γὴν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικὴ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες. Πλήν σου Κύριον οὐκ οἴδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τὴ δυνάμει οἱ Παῖδες, τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἤσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, τοὶς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ νόμος, καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θείαν ἔλλαμψιν σήμερον, καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε, τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Προεόρτιος

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς οἶδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηροῦ, συμβουλία ὄφεως.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκί. τίκτεσθαι ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον

Ἡ Ἁγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, βουλῆς μεγάλης τῆς πατρώας, νὺν τὸν Ἄγγελον τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, μελωδούντων ἀπαύστως αὐτῷ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καταβασία

«Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε».

Ἡ Ὑπακοὴ Ἦχος πλ. δ'

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσιζε κάμινον, νὺν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων, Τὶ ἐπιφέρεσθε μύρα; τῖνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός, ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Πατέρων

Ὠδὴ δ' ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστων διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοὶς ἐν ᾅδου ὢς παντοδύναμος». (Δίς)

Ἡ ἐν τῷ ᾅδη θεία κάθοδος, σοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη, σὺ γὰρ ἐχθροὺς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθέ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἤνοιξας. (Δίς)

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακωβ τιμῶμεν, ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστός, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προϋπογράφων τὰ ἐσόμενα, τὴ καθόδω Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς θῆρας ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πάσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἁμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν Ἰὸν ἐκ φλογός, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες, χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν.

Θεοτοκίον

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, ἄχραντε σεμνή, ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὅμιλος σήμερον.

Προεόρτιος

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης, Ἰεσσαὶ

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης, Ἰεσσαί, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων Δημιουργόν, τὸν τὴν γὴν τοὶς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸς κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ. Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει μὲ κλαπέντα πονηρά, καὶ γνώμη ὀλισθαίνοντα, ὅμοιωθέντα τοὶς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονῶς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακλιθείς, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὄρους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένου σὲ σαρκούμενον, ὁ Ἀββακοὺμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρά, καὶ βουνοὺς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία

«Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός, Δόξα τὴ δυνάμει σου, Κύριε».

Τῶν Πατέρων

Ὠδὴ ε' ὁ Εἱρμὸς

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται». (Δίς)

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφω λαμπροφόρος δείκνυται, Γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν, καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. (Δίς)

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχήν, ὡς ἀρχηγὸν νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν, ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προϋπαντᾷ τὴν θείαν Γέννησιν.

Προϋπογράφοντες τρανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, οἱ Ἀγγέλου παρουσίας ἔσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον, καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πύρ, ἀπεργασάμενοι ἐν τούτῳ τὴ πίστει, εἰκόνος χρυσῆς δόξαν ἐχώνευσαν.

Ἔφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκω Πνεύματι, τοῦ πυρὸς δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴ χάριτι, καὶ σωθέντες οὗτοι φθοράς, προκαταγγέλλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῶ νόμω τῆς χάριτος, Τὸν ἓκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἄνευ σπορᾶς, ἔρχεται τίκτουσα.

Προεόρτιος

Θεὸς ὢν εἰρήνης

Ὁ φύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱός, ἀνθρώπου Πανοικτίρμον, διὸ ἐν τῷ Σπηλαίω , ἑκουσίως πτωχεύσας, ἔρχη τεχθῆναι Ὑπεράγαθε.

Ἀχώρητε φύσει, Χριστὲ Βασιλεῦ, πῶς μικρὸν σὲ εἰσδέξεται Σπήλαιον; πῶς φάτνη σὲ δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησοῦ; Μητρὸς ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως, τοὺς ξενωθέντας σώσης Κύριε.

Ἀμνὰς τὸν ποιμένα, προῆλθε τεκεῖν, εὐτρεπίζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον. Ποιμένες ἐπισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνὸν τεχθέντα θεωρῆσαι, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογούμέν σε, Φιλάνθρωπε». (Δίς)

Τῶν Πατέρων

Ὠδὴ ς' ὁ Εἱρμὸς

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῶ κλύδωνι, τῶ εὐδίω λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε». (Δίς)

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ᾅδου ἀγαθέ, εἰργάσω τὴν καθαὶ ρεσιν, τριημέρω ταφή σου θεοπρεπῶς, ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀναστὰς τοὶς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ. (Δίς)

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλή, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, ὅθεν θεῖον μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε, τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων νὺν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νὺν ἡ πίστις τοὶς Παισί, τὴ δωρεὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ γὰρ πὺρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἠδέσθη τοὺς σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τὴ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, ῥυθμίζεσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκκω ποτέ.

Θεοτοκίον

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστόν, Μαρία Μήτηρ ἄνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς, αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ Γενέθλια.

Προεόρτιος

Σπλάγχνων Ἰωνὰν

Νέος οὐρανός, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μήτρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστόν, δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπείγη Σπηλαίω σαρκί, ὡς μέλλοντα ταὶς λάμψεσι, ταίς ἑαυτοῦ σαφῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, κραυγάζειν δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κάκωσιν οἰκτίρμον Χριστέ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς, ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκστὰς τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον, ἥτις ἀνωδίνως τέξεσθαι; σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ προέρχεται.

Ὄρη καὶ βουνοί, πεδία καὶ φάραγγες, λαοὶ καὶ φυλαί, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοή, ἀλαλάξατε, εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα, ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι'

οἶκτον γενόμενος.

Καταβασία

«Σπλάγχνων Ἰωνάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο, τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπήμαντον».

Κοντάκιον

Τῶν Πατέρων ᾿Ηχος πλ. β'

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστα, τοῦ ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι, μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς, ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοί. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἕτερον Κοντάκιον, Προεόρτιον

᾿Ηχος α' Χορὸς Ἀγγελικὸς

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Εὐφραθὰ ἑτοιμάζου, ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνάς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται, ὅνπερ βλέποντες, οἱ θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

Ὁ Οἶκος

Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως τὴν λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἁγίων ἀγάλλεται, καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πάσιν ὤφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁραθέντα, καὶ τοὺς Παῖδας, τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέκτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὁρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος, ὑμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο, ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Προφητίδων.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὔας.

Στίχοι

- Ὑμνῶ θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγέτας,
- Τοῦ ζῆν μὲ καὶ θνήσκειν μὲ τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἄβελ, υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ.

Στίχοι

- Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα καὶ ψυχῆς δίχα,
- Ὦ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήθ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Στίχοι

- Σὴθ σπέρμα καινὸν τοὶς γονεύσιν ἀντ' Ἄβελ,
- Ἄνθρωπος ὢν δίκαιος, οἷος ἦν Ἄβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνῶς, υἱοῦ Σήθ.

Στίχοι

- Ὀφθεὶς Ἐνῶς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,
- Πολλοὶς ἐνῆκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνὰν υἱοῦ, Ἐνῶς.

Στίχοι

- Βίβλω Καϊνὰν Μωσέως γεγραμμένος,
- Κἂν τῷ παρόντι χρὴ γραφῆναι βιβλίω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεήλ, υἱοῦ Καϊνάν.

Στίχοι

- Ἑξῆς προκείσθω Μαλελεὴμ τῷ λόγῳ.
- Υἱὸς Καϊνάν, οὖ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, υἱοῦ Μελελεήλ.

Στίχοι

- Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίων πληθύϊ,
- Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεύειν Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώχ, υἱοῦ, Ἰάρεδ.

Στίχοι

- Θεῷ προδήλως εὐαρεστήσας λόγῳ,
- Ἐνὼχ ἀδήλοις ἐγκατω κίσθη τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσάλα, υἱοῦ Ἐνώχ.

Στίχοι

- Ἐνὼχ σὲ τέκνον ἐκμαθῶν Μαθουσάλα,
- Ἔγραψα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσάλα.

Στίχοι

- Λάμεχ, δύο γνούς, δεῖν ἔγνων, τιμᾶν ἕνα,
- Οὐ τὸν φονευτήν, ἀλλ' ὁμωνύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Στίχοι

- Ἀδὰμ βροτοὶς ὄλεθρον ἐκ ξύλου φέρει.
- Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήμ, υἱοῦ Νῶε.

Στίχοι

- Σὴμ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκέπων,
- Τὰς πατρικὰς ἐφεῦρεν εὐχὰς εἰς σκέπην.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Στίχοι

- Μὴ θείς, Ἰάφεθ Πατρὸς αἰσχύνη πλάτος,
- Βίου πλατυσμὸν εὐχαὶς Πατρὸς λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξάδ, υἱοῦ Σήμ.

Στίχοι

- Ζὴ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξὰδ λίπω,
- Καὶ γὰρ χρεῶν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γράφειν.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνάν, υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Στίχοι

- Καϊνὰν ἡμῖν ἐξεγήγερται νέος,
- Τῶ πρὶν Καϊνάν, ἐμφερὴς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνάν.

Στίχοι

- Συμπατριωτῶν ὁρμαθῶ καὶ συμφύλων,
- Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἔβερ, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν.

Στίχοι

- Μέγας τὶς ὄντως τοὶς Ἰουδαίοις Ἔβερ,
- Δοὺς ἐξ ἑαυτοῦ κλῆσιν Ἑβραίων γένει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἔβερ.

Στίχοι

- Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἔβερ τόκον.
- Ὡς Μωϋσῆς γὰρ φησι, τίκτει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη Ῥαγάβ, υἱοῦ Φάλεκ.

Στίχοι

- Πάλιν κύησις, καὶ πάλιν νέος τόκος,
- Υἱὸν Ῥαγὰβ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγάβ.

Στίχοι

- Γράφων παλαιῶν τοὺς ἐπ' ἀλλήλων τόκους,
- Ἂν ἐκλάθωμαι τὸν Σερούχ, ἁμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Στίχοι

- Γένους ὑπάρχειν τῶν ἄνω λελεγμένων,
- Καὶ τὸν Ναχὼρ γνοὺς οὐ διϊστῶ τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου θάρρα, υἱοῦ Ναχώρ.

Στίχοι

- Υἱὸς προσελθῶν ἐκ Ναχὼρ κλῆσιν θάρρας,
- Πατὴρ ὑπῆρξε πατρὸς Ἐθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου,, Ἀβραάμ, υἱοῦ θάρρα.

Στίχοι

- Τὸν Ἀβραὰμ πῶς δεξιώσομαι λόγοις,
- Ὃς ἠξιώθη δεξιοῦσθαι καὶ Νόας;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Στίχοι

- Δεθείς, Ἰσαάκ, εἰς σφαγήν, τύπος γίνη,
- Ἐπὶ σφαγὴν ἥξοντος ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ υἱοῦ Ἰσαάκ.

Στίχοι

- Διὰ κλίμακος Ἰακώβ, τῆς Παρθένου,

- Πρὸς γὴν Θεὸν χωροῦντα πρὶν τόκου βλέπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ῥουβίμ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Στίχοι

- Τῆς υἱότητος, Ἰακὼβ τοῦ τιμίου,
- Ῥουβὶμ ἔγνων τὸν θεῖον, ἀρχὴν τιμίαν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεών, υἱοῦ Ἰακώβ.

Στίχοι

- κὰν δευτερεύη Συμεων ἐκ τοῦ τόκου,
- Κλέος παρ' ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Λευϊ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Στίχοι

- Θεοῦ μεγίστου θεῖος ὢν ὑπηρέτης,
- Τί, Λευϊ, μεῖζον τῆς δὲ τῆς δόξης θέλεις;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.

Στίχοι

- Ἰούδαν αἰνέσουσιν οἱ σεσωσμένοι.
- Ἐξ Ἰούδα γὰρ Χριστὸς ἡ σωτηρία.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλῶν, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ παράλιος.

Στίχοι

- Ἀκτὰς κατοικεῖν ὁ Ζαβουλῶν ἐκρίθη,
- Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἓν ἄκρα συνδέων.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσάχαρ, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ γηπόνος.

Στίχοι

- Στήσας ἑαυτὸν εἰς τὸ πονεῖν Ἰσάχαρ,
- Ζωὴν συνιστά, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Δάν, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ κριτής.

Στίχοι

- Λαοῦ κριτὴς Δάν, γλώττα τῆς ἐξουσίας
- Ζυγοὶς δικαίοις πάσιν ἐξάγων κρίσιν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Γάδ, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ ληστευομένη ἢ ληστεύουσα.

Στίχοι

- Γὰδ πειρατευθείς, πειρατεύων ἐκτρέχει,
- Νίκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀσήρ, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.

Στίχοι

- Ἀσὴρ δέ, φησί, πίονα πλουτεῖ στάχυν,
- Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτω πλουσίω.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφθαλείμ, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ πολὺ πλῆθος.

Στίχοι

- Ὡς ἔρνος ὄντως Νεφθαλεὶμ ἀνειμένον
- Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἡπλωμένης.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ περίδοξος καὶ περιφανής.

Στίχοι

· Ηὐξημένον σε, σὸς Πατὴρ εἶναι λέγων,
· Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσήφ, διαγράφει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἡ φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πραεῖα.

Στίχοι

· Φαγὼν τὸ πρωῒ Βενιαμίν, ὡς λύκος,
· Πρᾶος φανεῖς, δίδωσι βρῶσιν ἑσπέρας.

Μνήμη Φαρὲς καὶ Ζαρὰ τῶν διδύμων, υἱῶν Ἰούδα τοῦ Πατριάρχου.

Στίχοι

· Κοινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα
· Φαρὲς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγόνους.

Μνήμη Ἐσρώμ, υἱοῦ Φαρές.

Στίχοι

· Ἐκ Φαρὲς Ἐσρώμ, ὥσπερ ἐκ ῥίζης κλάδος,
· Ἄμφω δὲ ῥίζης Ἀβραὰμ θεῖοι κλάδοι.

Μνήμη Ἀράμ, υἱοῦ Ἐσρώμ.

Στίχοι

· Γέγηθεν Ἐσρώμ, οὐ νοσῶν ἀτεκνίαν.
· Ἀρὰμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.

Μνήμη Ἀμιναδάβ, υἱοῦ Ἀράμ.

Στίχοι

· Τὸν Ἀμιναδὰβ ἐξ Ἀρὰμ φύναι λόγος.
· Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ Γραφὴ τοῦτον λέγει.

Μνήμη Ναασῶν, υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

Στίχοι

· Εἰς καὶ Ναασῶν τῆς, Ἰούδα φατρίας,
· Ἐξ Ἀμιναδὰβ τῆς φυλῆς ἐξ, Ἰούδα.

Μνήμη Σαλμῶν, υἱοῦ Ναασῶν.

Στίχοι

· Ηὔξησε σειρὰν Ἀβραμιαίου γένους
· Σαλμῶν προελθῶν τῆς Ναασῶν Ὀσφύος.

Μνήμη Βοόζ, υἱοῦ Σαλμῶν.

Στίχοι

· Εὐαγγελιστά, τοῦδε Σαλμῶν υἱέα,
· Τῖνα γράφεις σύ; Τὸν Βοόζ, φησί, γράφω.

Μνήμη Ὠβήδ, υἱοῦ Βοόζ, τοῦ ἐκ τῆς Ῥοὺθ γεννηθέντος.

Στίχοι

· Ἐκ Ῥοὺθ μὲν Ὠβήδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης,
· Ἐκ τοῦ Βοὸζ δὲ δῆλος, Ἰσραηλίτης.

Μνήμη Ἰεσσαί, υἱοῦ Ὠβήδ.

Στίχοι

· Ἰεσσαὶ τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γένος,
· Ἕως ἀπ' αὐτοῦ Παὶς Θεὸς τεχθῇ μέγας.

Μνήμη Δαυϊδ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰεσσαί.

Στίχοι

· Ἐγὼ τὶ φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου,
· Τὸν Δαυϊδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν;

Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαυΐδ.

Στίχοι

· Σοφὸς Σολομῶν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
· Ἔχων τὸ πρῶτον τῶν καλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοβοὰμ Βασιλέως, υἱοῦ Σολομῶντος.

Στίχοι

· Ἐγκώμιόν σοὶ Ῥοβοάμ, πλέκω μέγα,
· Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαυϊδ λέγων.

Μνήμη Ἀβιὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ῥοβοάμ.

Στίχοι

· Βοᾷ Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν Ἀβιὰ λέγων.
· Ἐγὼ Πατὴρ σός, καὶ σύ μου τὸ τεκνίον.

Μνήμη Ἀσὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀβιά.

Στίχοι

· Εὐθῆ τὸν Ἀσὰ μηνύει Βασιλέα,
· Ἡ τετράτιτλος τῶν Βασιλειῶν βίβλος.

Μνήμη Ἰωσαφὰτ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.

Στίχοι

· Ἰωσαφὰτ τὰ πάντα χρηστὸς ἐν βίῳ
· Εὑρῶν ἀφορμᾶς πατρόθεν χρηστοῦ βίου.

Μνήμη Ἰωρὰμ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.

Στίχοι

· Ἰωρὰμ ἡμῖν ἐξ Ἰωσαφὰτ ἔφυ.
· Ὑὸς Βασιλεύς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.

Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.

Στίχοι

· Ἀνῆκε καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὀζίαν,
· Ἄναξ Ἰωράμ, Ἰωσαφὰτ ὁ κλάδος.

Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.

Στίχοι

· Τὸν Ιωάθαμ, ὡς νεοττὸν Ὀζίου,
· Τῆς βασιλείας ἡ καλιὰ λαμβάνει.

Μνήμη Ἄχαζ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.

Στίχοι

· Τὸ τῆς κεφαλῆς στ' ἔμμα Ιωάθαμ,
· Στέφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἄχαζ.

Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἄχαζ.

Στίχοι

- Σοβεῖ τελευτὴν δακρύσας Ἐζεκίας.
- Τοσοῦτον ἰσχύουσι ῥεῖθρα δακρύων!

Μνήμη Μανασσὴ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου.

Στίχοι

- Σωτηριῶδες πρὸς μετάγνωσιν βάθρον,
- Μανασσῆς ἡμῖν τὴν προσευχὴν πηγνύει.

Μνήμη Ἀμμῶν Βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.

Στίχοι

- Ἀμμῶν κυηθεὶς τῆς ἁλουργίδος μέσον,
- Ἦν καὶ Βασιλεύς, καὶ Βασιλείας τέκνον.

Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμῶν.

Στίχοι

- Ἰωσίας ἔναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
- Ὃν γνοὺς ἐπαινεῖν, δειλιῶν μὴ σμικρύνω.

Μνήμη Ἰεχονίου Βασιλέως, υἱοῦ, Ἰωσίου.

Στίχοι

- Ἐν Βαβυλῶνος τὴ μετοικία λόγος,
- Ἰεχονίαν ἐμπαροικῆσαι βίω.

Μνήμη Σαλαθιήλ, υἱοῦ Ἰεχονίου.

Στίχοι

- Πρῶτον μέτ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν τέκνον
- Τὸν Σαλαθιὴλ Ἰούδα φυλὴ φύει.

Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν τῶν Ἱεροσολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.

Στίχοι

- Ναβουζαρδὰν ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου,
- Οὗ καύσιν ἦρε κτίσματι Ζοροβάβελ.

Μνήμη Ἀβιούδ, υἱοῦ Ζοροβάβελ.

Στίχοι

- Ἀβιοὺδ ὅρπηξ, οὗ φυῆ Ζοροβάβελ.
- Ὡς τὴν φυὴν οὖν, καὶ τὸν ὅρπηκα γράφω.

Μνήμη Ἐλιακείμ, υἱοῦ Ἀβιούδ.

Στίχοι

- Τὸν Ἐλιακεὶμ Ἀβιοὺδ γράφει γόνον,
- Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβὴς γονογράφος.

Μνήμη Ἀζώρ, υἱοῦ Ἐλιακείμ.

Στίχοι

- Ὁ θεῖος Ἀζὼρ ἐξ Ἐλιακεὶμ ἔφυ,
- θεία Γραφὴ λέγουσα τοῦτο πεισάτω.

Μνήμη Σαδώκ, υἱοῦ Ἀζώρ.

Στίχοι

- Ἀζὼρ κυϊσκων τὸν Σαδὼκ οὗ λανθάνει,
- Ὃν συγγραφεὺς γνοὺς ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.

Μνήμη Ἀχείμ, υἱοῦ Σαδώκ.

Στίχοι

- Τοὶς τοῦ Σαδὼκ ζητοῦσιν υἱόν, Ματθαῖος,
- Δείξει τὸν Ἀχείμ, ἐκβαλῶν τὸ βιβλίον.

Μνήμη Ἐλιούδ, υἱοῦ Ἀχείμ.

Στίχοι

- Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχείμ, Ἐλιοὺδ ὤφθη τέκνον,
- Ὀφθήσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιούδ.

Στίχοι

- Ἰδοὺ τεκόντα καὶ τὸν Ἐλιοὺδ ἔγνων,
- Ἐλεάζαρον τέκνον, εἶ βούλει, μάθε.

Μνήμη Ματθάν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.

Στίχοι

- Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθὰν γεννᾶν λέγει,
- Μαιευτρίας ἄκουε, Ματθαίου Βίβλου.

Μνήμη Ἰακώβ, υἱοῦ Ματθάν.

Στίχοι

- Καὶ Ματθὰν εἰσήνεγκεν υἱὸν εἰς βίον
- Τὸν Ἰακωβ γὰρ εἰσενεγκῶν εὑρέθη.

Μνήμη Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.

Στίχοι

- Μνηστὴρ Ἰωσήφ, ὧ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
- Μνηστὴν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.

Στίχοι

- Ἔχει Γραφὴ πατρὸς σὲ καὶ μητρὸς δίχα,
- Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδὲκ τοὺς τόκους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.

Στίχοι

- Ὕψιστον εὑρῶν ἀξίως ἐπαινέτην,
- Ἰὼβ ἐπαίνων οὐ δέῃ τῶν γηϊνων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὢρ καὶ Ἀαρῶν τῶν Ἱερέων.

Στίχοι

- Σὺν Ὢρ Ἀαρῶν προγράφει Χριστοῦ πάθος,
- Ὑψοῦντες ἄμφω σταυρικῶς τὸν Μωσέα.

Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχοι

- Ὑμνεῖν Ἰησοῦν ποῖος ἀρκέσει λόγος,
- Ὧ συλλαλῶν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος;

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουήλ.

Στίχοι

- Ὀφθαλμὸν ἡμῖν εὐμενῆ Θεοῦ τίθει,
- Ὀφθαλμὲ θεῖε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.

Στίχοι

- Ἁμαρτιῶν ἔλεγχος ὀξὺς ὢν Νάθαν,
- Ἡμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ.

Στίχοι

- Καὶ θηρία φρίττουσιν ἀρετῆς φίλον.
- Ἔργοις Δανιὴλ τοῦτο πιστοῦται μέγας.

Μνήμη τῶν Ἁγίων, τριῶν Παίδων.

Στίχοι

- Καὶ πύρ, τὸ πὺρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος.
- Πρὸς δυσσεβεὶς πύρ, πρὸς δὲ τοὺς Παίδας δρόσος.

Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραάμ.

Στίχοι

- Νεύσει Θεοῦ καὶ στεῖρα νικᾶται φύσις.
- Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥεβέκκας, γυναικὸς Ἰσαάκ.

Στίχοι

- Καὶ τὴν ἀρίστην τῶν γυναικῶν Ῥεβέκκαν,
- Ἄριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινὸν λέχους.

Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικός, Ἰακὼβ.

Στίχοι

- Λείας προσώπω Κύριος μὴ δοὺς χάριν,
-
- Κυήσεως δίδωσι τὴ μήτρα χάριν.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥαχήλ, δευτέρας γυναικός, Ἰακὼβ.

Στίχοι

- Θεοὺς πατρώους ἡ Ῥαχὴλ κλέπτει πόθω,
- Ἐν ἐσχάτῳ δὲ τὸν Θεὸν ποθεῖ Λόγον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσινέθ, γυναικός, Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου.

Στίχοι

- Κάλλει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
- Ἡ δ' Ἀσινὲθ μοὶ τὰς ὑφ' ἥλιον κόρας.

Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.

Στίχοι

- Ἄσωμεν, εἰπέ, καὶ πάλιν τῷ Κυρίω,
- Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νὺν Μαρία.

Μνήμη τῆς δικαίας Δεβόρρας τῆς κρινάσης τὸν Ἰσραήλ.

Στίχοι

- Ὑπὲρ γυναῖκας ἡ Δεβόρρα τὴν φρένα,
- Βάθει φρενὸς κρίνουσα λαὸν Κυρίου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥούθ.

Στίχοι

- Ἔθνος λιποῦσα Ῥοὺθ ἑαυτῆς καὶ σέβας,
- Ἔθνει προσῆλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.

Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας, πρὸς ἣν Ἠλίας ἀπεστάλη.

Στίχοι

- Ἄσπαρτον εἶχε τὴν τροφὴν Σαραφθία,
- Καινὸν λαχοῦσα λῆϊνον τὸν Ἠλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος τῆς ξενοδοχησάσης τὸν Ἐλισαῖον.

Στίχοι

- Ἐλισαῖος σοὶ κλεῖθρα νηδύος λύει,
- Ὢ κλεῖθρα Σωμανῖτις ἤνοιξας δρόμου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδίθ, τῆς ἀνελούσης τὸν Ὁλοφέρνην.

Στίχοι

- Ὃν πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε, δεινὸν ὁπλίτην,
- Γυνὴ καθεῖλεν, Ἰουδίθ, Ὁλοφέρνην.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθήρ, τῆς λυτρωσαμένης τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.

Στίχοι

- Ἔσωσεν Ἐσθὴρ ἄνδρας Ἰσραηλίτας,
- Ἄδου κυνὴν μέλλοντας ἐνδύναι πάλαι.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι

- Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,
- Νικᾷ Φενάνναν, Ἄννα πολλὴν ἐν τέκνοις.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.

Στίχοι

- Κανὼν πρόκειται σωφρονούσαις ἐν βίῳ,
- Ὁ τῆς Σωσάννης σωφρονέστατος βίος.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Πατέρων

Ὠδὴ ζ' ὁ Εἱρμὸς

«Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ». (Δίς)

Ὢ ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτός, προσλήψει σαρκός, θάνατον ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἐξανέστη θεότητος Ἰσχύϊ, συνεγείρας νεκρούς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. (Δίς)

Χριστὸν γεννήσας τὸ κατὰ σάρκα τῆς πίστεως, ἀρχηγέτα Πάτερ, Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχων ἤχους, διακενὴς ἀλαλάζοντας, τῶν ἐμψύχων, ἤμβλυνεν ᾠδή, καμίνου γὰρ πύρ, φλεγομένοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀλωβήτως, ἀνεβόων. ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τὴ θεωρία ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης, πάλαι Δανιήλ, Χριστοῦ προτυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκαταγγέλλει, ἐκβοῶν, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλούμενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἁγνή, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος Οἱ Παῖδες εὐσεβεία

Ἡ ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν περκάζουσα, ἐγγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν, εὐφροσύνης οἶνον βλύζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, αὐτῷ κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Λαβὶς ἣν Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστόν, ἐν κοιλίᾳ ἥκει φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχάς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία

«Οἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοὺς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἑστῶτες ἔψαλλον, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τῶν Πατέρων

Ὠδὴ η' ὁ Εἱρμὸς

«Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, Ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεός, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (Δίς)

Ὢ τῆς ἀφάτου σου Χριστέ, συγκαταβάσεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς! ἰδοὺ γὰρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὤν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης, ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραὰμ Χριστέ, ὃν ἐγέννησεν υἱόν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοὶ Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστει, ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλὸξ ἡ ἀκάματος Χριστέ, ἐνδυσαμένων σε, ὡς ἱμάτιον τὸ πύρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἁγίων Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τὴ σὴ συγκαταβάσει, τοὶς ψάλλουσιν ἠχεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορά, ἀρρήτοις κρίμασιν, ὁ Προφήτης Δανιήλ, ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου, αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, Ἀβραὰμ καὶ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον

Ὃν προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναί, Ἰησοῦν Ἐμμανουήλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἡ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως, ἐν Βηθλεὲμ τὴ πόλει.

Προεόρτιος

Θαύματος ὑπερφυοῦς

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μέτ' Ἀγγέλων, ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ, ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται, ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν ἀστὴρ ὑποδεικνύει Μάγοις σπεύδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. Εὐλογείτω ἡ

κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δούλοις ἐπεγράφης ἑκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπείκων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώπινον, τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευθερώσῃς Πολυέλεε, διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Βρέφος νέον φέρων σὲ ἄναρχε Λόγε, πεῖραν δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνων, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἀποροῦσα τῖνα ἐν γῇ, ὀνομάσῳ σου Πατέρα, οὐκ ἐπίσταμαι, διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλπω σοί, εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὣς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῶν Πατέρων

Ὠδὴ η' ὁ Εἱρμὸς

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας». (Δίς)

Τί ἐποδύρῃ ἡ κτίσις, ἓν Σταυρῷ καθορῶσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν, ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σὲ φαιδρῶς, τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν ἅδην καθελῶν, καὶ νεκροὺς συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν. (Δίς)

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶμεν Ἰησοῦν, Ἀβραὰμ γὰρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καί, Ἰακώβ, Προφητῶν καὶ τοῦ νόμου, ἐδείχθησαν κρηπίς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ὁ ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον ὁ Θεός, ἐν πυρὶ τοὶς Παισὶ συγκαταβὰς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραὰμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστός, Προφήτης τοῦ Θεοῦ,, Ἰσαὰκ Ἰακώβ, μετὰ Μωσῆ, Ἀαρῶν, τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε, τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεέμ, διήνοιξεν ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐκτενῶς. Τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, Δέσποτα πλήρωσον.

Προεόρτιος

Μυστήριον ξένον

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυ σαρκί, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὔαν τῶν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σου λύεις, σειρὰς παραπτώσεων, τὴ πολλὴ πτωχεία δέ, πάντας καταπλουτίζεις οἰκτίρμον, ἀλόγου κακίας τεθείς, ἐν φάτνῃ, τῶν ἀλόγων δέ, βροτοὺς ἀπαλλάττεις, τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοκίον

Κηρύγματα, τῶν Προφητῶν πέρας εἴληφεν, ὃν γὰρ προεφήτευσαν, ἥξειν ἐν συντελείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη, Ἁγνῆς ἐκ Παρθένου σωματούμενος, αὐτὸν διανοίᾳ, καθαρὰ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασία

«Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλήθῃ ὁ ἀχῶρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον
Τοὶς Μαθηταῖς

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακωβ ὡς φωστῆρες, ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.
Προεόρτιον, ὅμοιον

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, καὶ σὺ Εὐφραθὰ ἑτοιμάζου, ἡ Θεοτόκος ἥκει γάρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνη, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! οὗ νὺν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἀρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιὼν Θεοῦ ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακὼβ τιμῶσα τὸν ἀοίδιμον, ἰδοὺ σὺν Ἰούδα τε, καὶ Λευϊ μεγαλύνομεν, Μωσὴν τὸν μέγαν, Ἀαρῶν τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυὶδ Ἰησοῦν, Σαμουήλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῶ κόσμω , τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτέ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλιοῦ θείω ἅρματι, θεόφρον Ἐλισαιέ τε, σὺν Ἐζεκία ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε, σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευστος, τοὶς Γενεθλίοις τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπέρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, ῥιστὸν δυσωποῦντες, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πάσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὤφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φλέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἣν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι, μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ῥεβέκκα, καὶ Ῥαχὴλ σὺν τὴ Ἄννη τε, καὶ ἡ ἔνδοξος, Μαριὰμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ, ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῶ κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Τῶν Πατέρων
Ἦχος πλ. δ'

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοὶς πρὸ τοῦ νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ νόμον τὴ πίστει ὑπάρξασιν, ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὖσαν πρόξενον, ταὶς ἐν ᾅδῃ κατεχομέναις ψυχαὶς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νύν...

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ᾐχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοί.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, Ὠδὴ ς'.